

Lapis József

ÁLLAT-ALLÚZIÓK

DONGÓ

Volt egyszer egy dongó.
Holdfény gyermeke, kopár szik sarja.
Rezge szőrbánat.
Szárnya nyomán porzik a távol,
érik a napszerencse.
Lüktet az élet, s mint ruhátlan kultúra,
ölel.

MEZTELENCSIGA

Az éj nyálderdejét hajnalban vágjuk ki.
Zseblámpa, csipesz, tégely.
Türelmes keresőfény.
Csigabiga, dugd ki szarvadat.

Gyűjtjük a testeket hűvös halomba.
Sós vízbe tesznek, onnan is kivesznek.
Meztelen orgia a kagylóban.
Lehúzott mozgási energia.

HANGYA

A morzsák közt elaludt a hangya.
Méreggel szűnik a távol –
egy csöpp a kezemre hull –
molekulái ágyon, asztalon,
csészén, habon, vásznon,
gatyán, versszélen, pirulán.